

bejde er paabegyndt, vil Rigsdagen staa ganske frit overfor Spørgsmaalet til Trods for den approberede Overenskomst. Nægtter Rigsdagen Bevillingen, sker der ikke andet, end at dette Punkt i Overenskomsten gaar ud, fordi Ministeren ikke har kunnet faa Rigsdagens Tilslutning, og siger Rigsdagen Ja, kan Arbejdet udføres. Men det, Udvalget har anket over, er, at Forslaget om Bevilling er kommet saa sent, at Arbejdet allerede var udført, og at Rigsdagen derfor ikke stod frit. Men at Forslaget er kommet saa sent, kan dog ikke med nogen Rimelighed lægges mig til Last som Minister, da jeg allerede gik af som Minister i 1913.

**Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen):** Nu er det meget formelle Spørgsmaal, vi er inde paa at drøfte; men jeg finder dog Anledning til overfor den ærede Ordfører (Thomas Larsen) at sige, at jeg tror ikke, det er rigtigt, at Rigsdagen kan staa frit overfor en Overenskomst indgaaet med Trediemand med en Ministers Underskrift uden Forbehold. Rigsdagen kan selvfølgelig forkaste Bevillingen, og saa kan deraf følge et Regreskrav; Staten er bundet for sit Vedkommende; men Staten har selvfølgelig Regres overfor den Minister, som har taget Beslutningen.

**Ellinger:** Det forekommer mig med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, at det havde været naturligt, om det i Betænkningen havde været oplyst, at det er en Ordning, som er blevet godkendt af en tidligere Minister; thi det fremgaar ikke af Udvalgets Betænkning; efter den maa man tro, at Kommissionen har handlet ganske paa egen Haand.

Til den højtærede Trafikminister skal jeg blot tillade mig at bemærke, at jeg selvfølgelig meget vel ser, at det, der her foreligger fra Udvalgets Side, er en væsentlig Forbedring af det, Ministerens Forslag indeholdt, for Frederiksberg Kommunes Vedkommende. Men det er ganske naturligt, at jeg før nævnedes, at Ordene i Betænkningen med Hensyn til Frederiksberg er meget nær de samme som i Loven — og jeg maa som sagt haabe, at dette er en Tilfældighed. Thi der har jo i adskillige Aar kunnet etableres Kørsel over Frederiksberg og Nørrebro, saaledes som Nørrebro Station ligger, uden at det er sket. Nu bliver den fremtidige Nørrebro Station efter denne Bestemmelse saaledes, at Kørsel kan etableres, og saa haaber jeg, at Bestemmelsen

ikke vil være en Papirbestemmelse, men at den vil blive ført ud i Livet.

**Ordføreren (Thomas Larsen):** Jeg vil sige til den højtærede Minister og til det ærede Medlem (Ellinger), som nu havde Ordet, at det er ganske rigtigt, at den nævnte Overenskomst ikke findes omtalt i Betænkningen. Men den findes heller ikke omtalt i de Bemærkninger, som ledsager Regeringens Lovforslag, hvad der dog havde været mere naturligt, og det viser efter min Mening bedre end noget andet, at Ministeren slet ikke har tænkt paa denne Overenskomst, den Gang han fremsatte sit Forslag. I det Samraad, som blev afholdt forleden Dag, nævnedes Ministeren heller ikke med et Ord denne Overenskomst. Det maa vel da være nogenlunde tilgiveligt, hvis jeg efter en 2—3 Aars Forløb ikke havde dens enkelte Bestemmelser staaende klart for min Erindring.

**J. Sørensen:** Jeg kan ikke ganske dele de Anskuelse, der er fremsatte af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) angaaende Frederiksberg Station. Det var under Behandlingen af Loven om Københavns Personbanegaard en Forudsætning, at Frederiksberg Station skulde nedlægges. Man har været enig om at anse dette for det heldigste af trafikale Grunde, og baade den nuværende og tidligere Trafikministre har ogsaa fastholdt det Standpunkt. Nu er man gaaet med til en Ændring af dette Forhold, idet man midlertidig vil gaa med til Persontrafik om Søndagen. Men naar man gaar med til saadant noget midlertidigt, betyder det i Virkeligheden, at man rækker en Finger til Bibeholdelsen af Frederiksberg Station og ogsaa til Genoptagelsen af Trafikken i dens fulde Omfang, og hvis Persontrafikken bliver optaget igen, vil disse Niveauoverskæringer, som der har været talt saa meget om, paa ny faa deres gamle, farefulde Karakter. Man kan vel ogsaa gaa ud fra, at Forbindelsen her i København nu er saa let med de elektriske Sporveje, at det ikke er nogen absolut Nødvendighed, at denne Station bliver bevaret som en Personstation. Jeg kan selvfølgelig godt forstaa, at Frederiksbergerne, som vel for Resten er ganske udmærkede Mennesker, ønsker deres Station bibeholdt, og det er ogsaa naturligt, at deres Repræsentant her paa Rigsdagen taler for det; men jeg synes, at det er den Slags lokale Hensyn, som der ikke bør tages Hensyn til, og da man nu en Gang har bestemt,